

kun en Bemyndigelse, der gives Ministeren. — Hvad angaar Løsløse-Jærnbanen, skal jeg villig erkende, at der kan gøres overbentlig mange Indvendinger, og det erede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Wagner) var heller ikke forlegen for at finde paa Indvendinger, der kunne fremføres. Dette gælder ganske særlig dette Jærnbaneanlæg, men det gælder naturligvis ogsaa nogle af de andre. Naar man i det hele taget kommer til at støtte privat Jærnbanebygning paa den Maade, her er fket, vil man neppe kunne vægre sig ved at støtte Anlæg af en saadan Bestaaffenhed, naar de finde almindelig Tilslutning i Egnene, og jeg kan for øvrigt tilføje, at den Skade, der skulde ske for Statsbanerne ved dette Jærnbaneanlæg, betragter jeg som mindre betydelig. Man kan lige saa godt sige, at den vil blive en Jødbane for Statsbanen, og desuden kan dette private Baneanlæg faa en vis Betydning i militær Henseende.

G. Sager: Den erede Trafikminister vil utvivlsomt erkende, at med det nuværende Pengemarked, saaledes som Obligationskurserne staa for Tiden, vil der praktisk taget ikke blive Tale om at udstede 4 pCt.s Obligationer. Man vil fornuftigvis vælge at udstede $3\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer; det antager jeg, det ikke kan være Tvivl om. At Pengemarkedet kan forandre sig, og at man maaste under andre Forhold kan komme til at foretrække at udstede 4 pCt.s Obligationer, det er klart nok; men det vil da være, fordi Rentefoden paa ny er stegen og Kursen falden. Det Tilfælde vilde meget vanskeligt, maaste ingen Sinde indtræde, at Staten skulde se sin Fordel ved at udstede Obligationer til saa høj Rente, at den lagde an paa at opnaa en Kurs, der var væsentlig over pari. Derfor er det Spørgsmaal, den erede Minister har fremdraget, i Virkeligheden uden praktisk Betydning.

Rosager: Den Forhandlingspolitik, som vi for Tiden føre, er jo af den Bestaaffenhed, som det erede Medlem for Bornholms 2den Valgkreds (N. S. Jensen) ganske rigtigt udtalte, at for Sagerne komme til Behandling her, er det hele afgjort, og der er derfor intet Medlem, der kan smigre sig med, at kunne faa det høje Ting til at forandre sin Stilling. Af Hensyn til dette, som ingen vil bestride, og af Hensyn til, at jeg i et og alt kan slutte mig til, hvad det erede Medlem for Svendborg Amts 3dje Valgkreds (P. Jørgensen) for nylig udtalte angaaende den Sag, som jeg ganske kort vil

berøre, skal jeg indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger. Naar jeg har taget Ordet, er det særlig, fordi den erede Ordfører gjorde sig skyldig i noget, jeg vil antage, at det var en Sukkommelsefej, naar han udtalte angaaende Baneforholdene mellem Svendborg og Nyborg, at der i Fjor her i Folketinget var vedtaget to Alternativer, nemlig en direkte Svendborg—Nyborgbane eller en Svendborg—Ørbækbane. Det var ikke Tilfældet her for Folketingets Vedkommende. Her var indbragt et Forslag ved anden Behandling om Anlæg af en normalsporet Svendborg—Ørbækbane, og dette Forslag blev vedtaget med alle Stemmer mod 2, men ved tredje Behandling blev der saa stillet et Forslag om at give Forslaget, om jeg saa maa sige, Gift, saaledes at det blev Nyborg Kommune, der egentlig skulde afgøre, om denne Bane maatte anlægges eller ej. Saa gik det op til det høje Landsting, og Landstinget har nu afsattet Forslaget saaledes, at det enten bliver en normalsporet Bane fra Svendborg til Ørbæk Station eller en smalsporet fra Svendborg til Nyborg, og hvis det bliver Svendborg—Ørbæklinien, da kun under Forudsætning af, at Bognene føres direkte til Nyborg. Altsaa det, vi her stemme om, er, hvorvidt man vil blive staaende ved Landstingets baade over for Nyborg og over for den paagældende Egn liberale Affattelse, eller man vil stemme for et Forslag, som den paagældende Egn slet ikke har ønsket eller rettere anmodet om. Det Forslag, som her skal vedtages, er en gammel Tante, som er opgiven i den paagældende Egn, idet man troede, at Anlægget vilde blive for dyrt. Egnen har derfor gennem det Forslag, som her har været fremme, udtalt, at den ønsker en Svendborg—Ørbækbane, og den højtærede Minister for offentlige Arbejder har udtalt sig med Velvilje over for dette Forslag. Jeg vil derfor saa indtrængende, som som det er mig muligt, anmode det høje Tings Medlemmer om at stemme imod Vædringsforslag Nr. 8 i Betænkningen, altsaa blive staaende ved Landstingets Affattelse. Over for Slutningsbemærkningen af den højtærede Minister for offentlige Arbejder (Singerslev), hvori den højtærede Minister lod forstaa, at vi, der stemte mod Statslaan, kunde risikere, at de Baner, vi gerne vilde have, bleve stemte ud, naar de kom op i Landstinget, skal jeg kun sige, at det kan godt være, at den højtærede Minister kunde billige en saadan Arbejds- og Forhandlingspolitik, men jeg vil dog tillade mig at spørge den højtærede Ordfører, der den 1ste April talte om den Fred og det